

Publicerad 2020-01-12 20:39 av ett blått spöke

energi och död

jag orkar inte längre
tänka på döden
jag vill bara finnas
nu

jag kommer inte orka
trösta min mamma
jag tröstar alltid
min egen mamma
men med döden hängandes
över henne
som en bild på Freud's divan
behöver hon tröstas
medan vi andra
torkar bort dammet
från mormors porslin
och håller ut hennes mjölk

jag orkar inte
försöka
alltid dessa jävla försök
till ytliga ting
antar jag
att bli omtyckt
till exempel
eller ännu värre
när fåfängan står i centrum
att bli beundrad
älskad

jag orkar inte längre
se på när de som står mig närmast
fuckar up
det är så frustrerande
och jag kan inte ge mer
till dem som inte tar emot

jag tänker på sommaren
jag tänker på att simma

i ett öppet hav
känna solens strålar
kyssa mina fingrar
vara frisk och smidig
i min kropp
känna doften av min ungdom

jag orkar inte
tycka det är själviskt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ett blått spöke med Poeter.se id #65018 innehar upphovsrätten